

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 3T/64/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615010355
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Rusnák
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2019:7615010355.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudca JUDr. Radoslav Rusnák na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28. mája 2019 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

I. D., nar. XX.X.XXXX E. E. L. P., trvale bytom D. G.,
Y. XXX/XX, okres Vranov nad Topľou, konateľ spoločnosti
D., D.O..M.. Sečovská Polianka,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

v bližšie nezistenej dobe v mesiaci apríl 2014 v Mníšku nad Hnilcom, pri objekte uhoľných skladov konajúc v mene spoločnosti L. -P., s.r.o., Sečovská Polianka, predstieral pred zástupcom spoločnosti N., s.r.o., Š. XXX, záujem o získanie tam odstaveného nákladného návesu zn. SCHWARZMULLER SPA 3/E, ev. č. N. XXXYB, VIN č. E., ktorého držiteľom bola práve spoločnosť N., s.r.o., ale vlastníkom spoločnosti WALTER LEASING, GmbH (pôvodne pod obchodným menom WALTER TRAILER - RENT, GmbH), Rakúsko, za účelom čoho požiadal o jeho vyskúšanie na obdobie najviac troch dní s tým, že sa potom opätovne stretnú a v prípade jeho záujmu dohodnú ďalší postup, čo mu bolo aj zástupcom spoločnosti N., s.r.o. umožnené, následne náves pripojil na ťahač zn. Mercedes a z miesta odišiel, pričom v tomto čase vedel, že žiadnu dohodu o nadobudnutí návesu neuzavrie a náves nevráti, po uplynutí dohodnutého času už zástupcov spoločnosti N., s.r.o. nekontaktoval, náves im nevrátil, pričom s ním naložil nezisteným spôsobom, čím vlastníkovi návesu spoločnosti WALTER LEASING, GmbH, NO-Súd, Strasse 14, Postfach 36, AT-2355 Wiener Neudorf, Rakúsko, spôsobil škodu vo výške 7.986,- €, t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona.

Podľa § 44 Tr. zákona upúšťa obžalovanému od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona, pretože pokladá trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T 87/2013 zo dňa 2.6.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. z. 9To 34/2017 zo dňa 19.12.2018 v trvaní 3 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe v trvaní 5 rokov s uloženou povinnosťou podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného, za dostatočný.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces poškodenú spoločnosť WALTER LEASING, GmbH, NO-Súd, Strasse 14, Postfach 36, AT-2355 Wiener Neudorf, Rakúsko.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves podal na tunajší súd obžalobu na obžalovaného I. D. pre skutok a trestný čin popísaný vo výroku tohto rozsudku.

Na poslednom hlavnom pojednávaní dňa 28.5.2019 súd konal v neprítomnosti obžalovaného na jeho vlastnú žiadosť a v jeho neprítomnosti aj vyhlásil tento rozsudok.

Obžalovaný I. D. pred súdom vyhlásil, že je nevinný a následne vo veci vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní. Uviedol, že vypomáhal svojmu synovi ako vodič pre jeho firmu L.-P., avšak nemal s touto firmou žiadny vzťah. Na základe inzerátu sa skontaktovali s nejakým pánom, ktorého meno nevedel uviesť, ktorý inzeroval náves Panav a ťahač Renault Magnum, o ktoré mali záujem. Následne so svojím synom I. D. (ďalej ml.) odišli do Popradu, kde vo večerných hodinách boli ohliadať uvedený ťahač, podľa dohody na druhý deň išli do Spišskej Novej Vsi, odkiaľ boli navigovaní do nejakej dediny, ktorej meno nevedel, kde dorazili v doobedňajších hodinách a zdržali sa tam od 10.30 hod. do 12.30 hod. Boli v objekte, kde bola opravovňa pneumatík, v tom čase tam opravovali dvaja chlapi motorové vozidlo Tatra, potom tam prišiel B. P., ktorého predtým nepoznal, povedal meno a názov firmy, v ktorej podniká, nedávali mu však žiadne doklady. Uviedli, že chcú náves a ťahač, v tom čase tam bol iba jeden náves zn. Panav červenej farby, iný náves tam nebol. Doklady mu potom poslali aj mailom, avšak o týždeň im povedal, že to nie je možné, a preto sa už o vec nezaujímal a ani v uvedenej obci už viackrát nebol. V tom čase bolo zimné obdobie, pravdepodobne začiatok roka 2014, mohlo ísť o mesiac január, február. Okrem B. P. s inou osobou do kontaktu neprišiel a rozprával sa o bežných veciach iba s neznámymi osobami, ktoré tam opravovali nákladné vozidlo. Od marca 2014 mali ťahač značky Mercedes s červenými nápismi a ornamentmi a označením Slovensko, ktorý bol evidovaný v mýtnom systéme. Tento ťahač mali do jesene 2014, kedy ho vrátili kvôli neplateniu leasingu. V dobe návštevy v obci nemali žiadny náves a ťahač, do dediny pricestovali na osobnom motorovom vozidle Peugeot 307. Ďalej uviedol, že pečiatky firmy L. - P., ktoré mu boli ukázané na polícii, nie sú z tejto firmy, pretože vo firme mali pečiatky väčšie, na ktorých je uvedené IČO a DIČO. Uviedol, že sa mu vidí, že jeho syn v priebehu týždňa posielal firme N. s. r. o. nejaké dokumenty vrátane účtovníctva, nevedel však, či tam boli aj nejaké pečiatky.

Svedok I. D. ml. - syn obžalovaného uviedol, že je majiteľom firmy L.-P. D. G., jeho otec I. D. mu vypomáhal. Spolu s ním bol v januári 2014 ohliadnuť v Poprade Renault Magnum a náves Panav na podklade zverejneného inzerátu. Keďže tam bol iba ťahač, dohodli sa s jeho vodičom, že pôjdu pozrieť aj náves, ohľadom ktorého mal byť postúpený leasing. Za tým účelom sa dohodli telefonicky na ohliadke a asi o 2-3 dni ho išli ohliadnuť do nejakej obce, kde ho videli stáť na dvore, po čase prišiel nejaký pán, ktorý povedal, že je majiteľ toho návesu Panav. Tento pán sa rozprával s jeho otcom ohľadne leasingu a jeho postúpení, boli tam ešte nejakí dvaja muži, ktorí opravovali motorové vozidlo Tatra. Počas ohliadky návesu a jeho stavu tam prišiel nejaký pán, ktorý doniesol súčiastky na pokazený lesovoz a pán, čo sa predstavil ako majiteľ firmy mu za súčiastky platil. Tento pán ich potom vyviedol smerom na Rožňavu. Podľa dohody s majiteľom poslal mailom doklady za účelom uskutočnenia zmluvného prevodu, čo aj urobil, avšak nikto sa im už neozval.

Svedok ďalej doplnil, že inzerát bol na meno C. L., a keď sa boli pozrieť na ten náves, tak sa im predstavil nejaký pán, že je majiteľ tohto návesu, a že on postupuje leasing na auto Magnum a náves Panav, svedok identifikoval, že išlo o B. P., N. K. však neidentifikoval ako osobu, s ktorou prišli do kontaktu. Svedok nevedel uviesť, v akej dedine boli náves ohliadať, tvrdil, že to bolo v priestoroch spoločnosti N., ktorý bol ohradený plotom, kde sa náves aj nachádzal. Ohľadom prepisu leasingu sa rozprával jeho otec práve s B. P., na základe toho potom posielal potrebné doklady mailom na adresu N..sk. S otcom na miesto išiel motorovým vozidlom Peugeot 307, keďže v tom čase firma nemala žiadny ťahač, ťahač Mercedes Aktros mala firma až od marca 2014. V tom čase nemali ani žiadne návesy, všetky vozidlá, ktoré mali, parkovali v sídle spoločnosti v Sečovskej Polianke. Svedok ďalej uviedol, že sa mu zdá, že pri ohliadke návesu nedávali žiadne doklady alebo dokumenty a nepamätá si, že by dávali na papier pečiatku spoločnosti. Ťahač Mercedes Aktros bol vybavený mýtnou jednotkou od obdobia, kedy auto

zobrali na leasing z Bratislavy v marci 2014. V júni 2014 získali do prenájmu náves Schmitz, ktorý mal pridelené evidenčné číslo E. XXX. Pokiaľ ide o pečiatku, ktorá mu bola predložená na polícii, na nej boli všetky identifikačné údaje, avšak na prvý pohľad videl, že táto pečiatka nie je ich pečiatkou, keďže ich pečiatky boli väčšie, majú ešte označenie DIČ, že sú platcom DPH.

Svedok B. P. uviedol, že vo firme N. s. r. o. bol konateľom, podnikali v nákladnej doprave a predaji dreva. Od spoločnosti Walter Leasing Rakúsko mali v nájme autá a návesy, a to aj zn. Panav a náves značky SCHWARZMULLER ev. čísla N. XXXYB. Od obžalovaného sa dozvedel, že práve on bol pozerať ich súpravu v servise v Poprade, ktorú inzeroval na odstúpenie leasingu alebo na predaj jeho kolega N. K.. Práve od kolegu sa dozvedel, že do Mníška nad Hnilcom prišiel jeden pán ohliadať náves, ktorý asi nebol inzerovaný. Preto sám išiel do Mníška nad Hnilcom, kde na mieste, kde bol náves odstavený, už ho čakali záujemcovia, boli tam s bielym ťahačom zn. Mercedes, nevšimol si, že by bol oblepený reklamou alebo niečím iným, pričom vtedy vstúpil do jednania s obžalovaným ohľadne podmienok, za akých by vedeli náves odstúpiť, hoci na to nebol pripravený. Následne odišiel do sídla firmy do obce Švedlár pre technický preukaz od návesu, protokoly z STK a ďalšie doklady, ktoré priniesol späť do Mníška nad Hnilcom. Zmluvu nevedeli vypracovať, keďže náves nebol ich, pamätal si, že v ten deň bol piatok, mohlo ísť o apríl 2014, máj 2014 alebo okolo toho mesiaca, nevedel však, či to bolo začiatkom alebo koncom mesiaca. S obžalovaným sa dohodol, že náves mu dá odskúšať na víkend, keďže obžalovaný hovoril, že pôjde v pondelok pre pneumatiky do Trnavy a po ceste späť pôjde cez Spišskú Novú Ves, že si zavolajú (predpokladal, že telefón obžalovaného mal kolega K.) a doriešia veci ohľadom návesu. Z vlastného rozhodnutia preto náves obžalovanému zapožičal, a keďže nemal žiaden doklad o zapožičaní, na žiadosť obžalovaného, syn obžalovaného opečiatkoval do zošita odtlačok pečiatky firmy ako potvrdenie toho, že tam bol, odtlačok potom svedok odovzdal pri šetrení vecí polícii. Pri jednaní ohľadom návesu obžalovaný riešil v podstate iba to, že pneumatiky na vozidle boli zjazdené, čo videl asi pred dvomi týždňami, keď s druhým synom bol náves ohliadnuť, a preto svedok telefonoval pánovi Vojtkovi, či menil pneumatiky na tomto návese, čo nepotvrdil. Okrem svedka, obžalovaného a jeho syna, pri jednaní iné osoby neboli, okolo prechádzali v tom čase iba Jozef Vojtko a Pavol Vozár, ale s nimi sa nerozprávali. Celé jednanie aj s jeho odbehnutím do obce Švedlár a návratom trvalo asi jednu hodinu. Ťahač nebol počas jednania pripojený s návесom, to sa stalo až po tom, čo sa dohodli o jeho vyskúšaní. Po tom, čo obžalovaný odišiel s návесom, ho už nevrátil, neozval sa im, snažili sa ho kontaktovať telefonicky, svedok ich bol zháňať aj v Sečovskej Polianke na adrese, ktorá bola na pečiatke, avšak nestretol tam nikoho, písomne ho však nekontaktovali.

Na hlavnom pojednávaní svedok potvrdil, že osoba, s ktorou jednal o návесе, bol práve obžalovaný I. D., pokiaľ išlo o syna obžalovaného, tohto si nevšimol vzhľadom na to, že jednal s obžalovaným. Pred súdom uviedol, že nevie vyvrátiť alebo potvrdiť, či tam bol aj syn obžalovaného, keďže si ho nezapamätal. Potvrdil, že rakúsky prenajímateľ tohto návesu vedel o tom, že náves nevyužívajú a z toho dôvodu ho chcú buď vrátiť alebo ponúknuť niekomu inému. Počas jednania si nevyžiadal údaje o osobe, s ktorou jednal, pred výsluchom dňa 9. 4. 2015, kde na fotografii opoznal obžalovaného D., mu neboli políciou ukázané fotografie. Odcudzenie návesu sa nahlásilo neskôr, možno aj po uplynutí troch až piatich mesiacov, keďže stále dúfali, že sa to vyrieši, obžalovaný sa im však stratil a videli ho potom už iba na polícii.

Na hlavnom pojednávaní svedkovi bola predložená fotografia ťahača značky Mercedes ev. č. E. XXX J., (ktorú predložil obhajca č. I. 200-201), k čomu svedok uviedol, že o tomto vozidle nevie nič, nepamätá si na jeho nálepky, akurát vie, že išlo o biely Mercedes.

Svedok G. E. uviedol zhodne ako v prípravnom konaní, že v lete 2014 (nevedel uviesť mesiac) v dobe okolo 12.00 hod. prechádzal okolo odstavnej plochy s I. E., kde sa v tom čase nachádzal náves SCHWARZMULLER, ktorý patril spoločnosti N.. Išlo o sivý náves so sivou plachtou, ktorý práve svedok doniesol z Rakúska, avšak pri práci ho nepoužíval, keďže pracoval na živnosť pre túto firmu do roku 2013. Vedel však, že spoločnosť chce predat tento náves kvôli leasingu. V dobe, kedy prechádzali okolo, videl B. P., obžalovaného a ďalšiu osobu, ktorú nepoznal, iba sa s nimi pozdravili a odišli preč, čo sa stalo na vzdialenosť cca 5-10 m. Videl, že ťahač bol pod návесom, čo znamenalo, že bol pripravený na odtiahnutie, nevšimol si, či bol namontovaný, zaistený, tretia osoba bola pri ťahači a návесе, avšak nevedel, čo tam robila. B. P. sa vtedy rozprával s obžalovaným. Všimol si, že ťahač bol asi Mercedes bielej farby, nevedel, či na ťahači boli nejaké nápisy, nevedel ani jeho evidenčné číslo. Asi po mesiaci mu povedal B. P., že náves dal niekde na skúšku, ale sa mu už nevrátil.

Svedkovi bola prečítaná časť z jeho výpovede z prípravného konania, v ktorej uviedol, že v tom čase bola jar, a že B. P. sa bavil s dvoma neznámymi ľuďmi, že náves bol už zapnutý za ťahač Mercedes. Svedok k tomu uviedol, že v tom čase mohla byť jar, ale vzhľadom na odstup času si to už presne nepamätá, a že náves bol zapnutý za ťahač, takže vlastne zhodne vypovedal ako v prípravnom konaní. Ďalej uviedol, že už nevie popísať druhú osobu, hoci potvrdil pravdivosť výpovede z prípravného konania, že druhá osoba bola výrazne mladšia.

Svedok I. E. uviedol, že spoločne s G. E. prechádzali okolo miesta, kde bol odstavený náves SCHWARZMULLER, kde s týmto návesom, ako živnostník pracoval pre spoločnosť N., avšak v roku 2014 v tom čase pre nich nepracoval asi 2 mesiace, iba počul, že chcú náves predať. Náves bol odstavený v Mníšku nad Hnilcom, kde ho odstavil práve on a nedošlo k jeho premiestneniu aj dva mesiace. Dôvodom odstavenia na tom mieste bolo to, že býval v blízkosti a na náves mohol dohliadnuť. V dobe, kedy okolo neho prechádzali, videl tam B. P., ktorý sa tam rozprával s inou osobou, bol si istý, že išlo o obžalovaného, nevedel sa vyjadriť, či tam bola aj ďalšia osoba, keďže si to nevšimol. Všimol si, že tam bol ťahač bielej farby, značku uviesť nevedel a v tej dobe už bola celá súprava spojená. Odvtedy tam náves už nevidel.

Svedkovi bola prečítaná časť z výpovede z prípravného konania, kde uviedol, že ťahač bol Mercedes a v tej dobe tam bola tretia mladšia osoba, ktorú si však nevšimol a táto osoba sa nerozprávala s B. P.. K tomu svedok uviedol, že si to už nepamätá vzhľadom na odstup času, avšak vtedy rozprával, čo si pamätal. Ďalej svedok uviedol, že na polícii pri výsluchu ukázal na fotografiu osoby, s ktorou sa rozprával B. P., pričom pred výsluchom 9. 4. 2015 mu nebola predložená fotografia obžalovaného.

Svedok N. K. v podstate uviedol, že si vzhľadom na odstup času pamätá iba to, že leasing návesu chceli odstúpiť, niekto mu telefonoval a následne bol pán D., ktorého on predtým nevidel, pozrieť na odstavený náves zn. Schwarzmüller v Mníšku nad Hnilcom, pri jednaní bol iba jeho kolega B. P.. Náves bol iba poskytnutý na skúšobnú jazdu, a ani nie na niekoľko dní, náves však im už nebol vrátený. Svedok sa stále informoval u kolegu B. P., ktorý videl D. a vedel kto to je, čo je s návesom, kolega vyhľadal toho pána., avšak neúspešne. Telefonicky ho nekontaktovali, keďže nemal žiadne číslo, všetky veci riešil kolega, ktorý informoval aj prenajímateľa v Rakúsku. Na otázku kedy vec oznámili na polícii odpovedal, že vtedy keď bol odcudzený, avšak dátum si nepamätal. Ďalej v podstate uviedol, že je možné, že v tom čase mal telefónne číslo osoby, ktorá mu ohľadom návesu volala, avšak nevedel, kto mu volá, či mu volal práve obžalovaný.

Splnomocnenec poškodeného J. O., ktorého výpoveď bola prečítaná, uviedol, že pracuje pre spoločnosť Walter Leasing GmbH Rakúsko, ktorej predchádzajúci obchodný názov bol Walter Trailer-Rent GmbH. K okolnostiam prevzatia návesu SCHWARZMULLER SPA 3/E, VIN č. E., ktorého boli vlastníkom, sa vyjadriť nikto v spoločnosti a ani on nevedel. Potvrdil však, že dňa 17. 9. 2012 uzatvorila ich spoločnosť ako predávajúci kúpnu zmluvu so spoločnosťou N., s. r. o. Š.Á. XXX, predmetom ktorej bol uvedený nákladný náves, za spoločnosť N., s. r. o. zmluvu podpísali obidvaja konatelia N. K. S. B. P.. Dohodnutá kúpna cena bola vo výške 18.610,- €, ktorú však kupujúci neuhradil a od októbra 2012 do konca roku 2014 uhradil celkom 27-mesačných splátok po 405,- € a 55,- € mesačne za havarijné poistenie. V decembri 2014 na základe zistenia, že po vozidle je vyhlásenie pátranie, zmluvu vypovedali a spoločnosť N., s.r.o. vyzvali na vrátenie vozidla, čo sa nestalo. Na úplné zaplatenie kúpnej ceny bolo ešte potrebné zaplatiť 15 splátok po 405,- €, spolu 6.075,- €.

Ďalej uviedol, že podľa bodu E) uvedenej zmluvy bola dohodnutá výhrada vlastníckeho práva, kedy predmet kúpy zostáva do úplného splnenia záväzkov kupujúceho z kúpnej zmluvy a do obdržania písomného potvrdenia predávajúceho kupujúcim, že kúpna cena je úplne uhradená, vo vlastníctve predávajúceho.

Podľa bodu 12. 5. Všeobecných obchodných podmienok k zmluve „používanie predmetu kúpy tretími osobami je povolené iba s predchádzajúcim písomným súhlasom predávajúceho“. Svedok potvrdil, že spoločnosť nedala spoločnosti N., s.r.o. žiaden súhlas alebo povolenie, aby predmetné vozidlo poskytla do užívania inej osobe a v tejto veci ich I. D. alebo firma L.-P. neoslovila. Cíti sa poškodenými týmto protiprávnym postupom, ktorý má za následok zmarenie možnosti uplatňovať si vlastnícke právo k vozidlu.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané nasledovné listinné dôkazy:

- z úradných záznamov OR PZ, odbor kriminálnej polície Spišská Nová Ves zo dňa 4.9.2014 vyplynulo, že na podklade vyťaženia osôb B. P. S. N. K. bolo iniciované trestné konanie,
- z odborného vyjadrenia znalca Ing. Petra Onderuša č. 58/2014 k výpočtu hodnoty nákladného návesu značky SCHWARZMULLER SPA 3/E, VIN č. E., vyplynulo, že hodnota vozidla s DPH bola 7.986,- €,
- na č. I. 28 sa nachádzajú tri odtlačky pečiatok firmy L. - P., s.r.o., Y. XXX/XX, D. G., 094 14, s uvedením DIČ a IČO, pričom podľa výpisu z obchodného registra majiteľom firmy je I. D., ktorý je súčasne konateľom firmy,
- z výpisu z obchodného registra vyplynulo, že spoločnosť N., s.r.o. má sídlo v obci Š. XXX a štatutárnym orgánom - konateľmi sú N. K. S. B. P.,
- podľa kúpnej zmluvy (č. I. 121-122) bol náves SCHWARZMULLER SPA 3/E, VIN č. E., odpredaný spoločnosťou WALTER TRAILER - RENT, GmbH, Rakúsko, pre spoločnosť N., s.r.o. Š. za sumu 18.610,- € s tým, že pri preberaní vozidla kupujúci zaplatí 1.600,- € a doplatok v sume 17.010,- € je splatný od 16.10.2012 v 42 za sebou idúcich splátkach po 405,- € a poisťné krytie za mesiac 55,- €. Podľa bodu E) je dohodnutá výhrada vlastníckeho práva, kde predmet kúpy zostáva do úplného splnenia všetkých záväzkov kupujúceho z kúpnej zmluvy a do obdržania písomného potvrdenia predávajúceho kupujúcim, že kúpna cena je úplne uhradená, vo vlastníctve predávajúceho,
- z evidenčnej karty vozidla vyplynulo, že vozidlo SCHWARZMULLER SPA 3/E, VIN č. E. - je nákladným návesom vo farbe šedá tmavá, ktorého vlastníkom je spoločnosť WALTER TRAILER - RENT, GmbH, Rakúsko, osvedčenie vydané držiteľovi dňa 25.10.2012, ktorým je spoločnosť N., s.r.o. N., Š. XXX,
- z dodacieho listu vyplynulo, že uvedený nákladný náves bol odpredaný spoločnosti N., s.r.o. za sumu 18.610,- € dňa 17.9.2012,
- podľa zoznamu vozidiel firma L. - P., s.r.o. bola držiteľom vozidiel: v dobe od 10.2.2014 osobné motorové vozidlo Peugeot 308 ev. č. VT XXX J., nákladné vozidlo - ťahač značky Mercedes - Benz XXXX B. XXX, ev. č. E. XXX J., farby bielej od 24.3.2014 a od 27.6.2014 vozidlo Schmitz Cargobull SCS 24/ L, ev. č. E. XXX H. - nákladný náves,
- z evidenčnej karty vozidla vyplynulo, že ťahač návesu Mercedes Benz 1844 LS 934 bielej farby bol v držbe spoločnosti L. - P., s.r.o. až do 19.11.2014 a nákladný náves Schmitz Cargobull ev. č. E. XXX H. bol v držbe spoločnosti L. - P., s.r.o. od 18.8.2014, pričom bol prvýkrát evidovaný v Slovenskej republike dňa 27.6.2014,
- podľa správy Prezídia PZ SR č. I. 54 Národná ústredňa SIRENE informovala, že podľa vyjadrenia majiteľa spoločnosti WALTER TRAILER - RENT, GmbH, Rakúsko, nákladný náves SCHWARZMULLER SPA 3/E, VIN č. E., nemalo zariadenie na monitorovanie pohybu (GPS),
- podľa správy spoločnosti Mercedes Benz Financial Services Slovakia, s.r.o. Bratislava, automobil Mercedes Benz Actros 1844 nemal pri predaji a odovzdaní nájomcovi namontované funkčné zariadenie na monitorovanie pohybu,
- zo správy Národnej diaľničnej spoločnosti, a.s. Bratislava v nadväznosti na prílohu - správu spoločnosti SkyToll, a.s., ktorá poskytuje služby elektronického výberu mýta, vozidlo ev. č. E. XXX J. /ťahač Mercedes/bolo zaregistrované v mýtnom systéme, avšak neexistuje žiadny mýtny záznam a záznam o pohybe vozidla na úsekoch D1 medzi Popradom a Košicami a cestami II. triedy 50 medzi Rožňavou a Hriadky (okres Trebišov), č. 79 medzi obcou Hriadky a Vranov nad Topľou, č. 18 medzi Popradom a Vranov nad Topľou a č. 68 Prešov a Košice, mýtny systém bol registrovaný na firmu L. - P. od 5.5.2014 do 20.8.2014,
- na hlavnom pojednávaní predložil obhajca nasledovné písomné doklady (č. I. 199 -203): kópie pečiatok z cestovného pasu obžalovaného s dátumami výjazdu na Ukrajinu, a to v dňoch 5.4.2014, 13.4.2014, 20.4.2014, 27.4.2014, 15.4.2014, 19.3.2014 (ktoré samosudca stotožnil porovnaním s originálom pasu obžalovaného), fotografie ťahača značky Mercedes ev. č. E. XXX J. s pripevneným návesom valníkového návesu Schmitz Cargobull s nápisom Trawolger ev. č. E. XXX H. s osvedčením č. 11/2014 vydaným spoločnosťou Česmad Slovakia od 30.6.2014, pričom ťahač je bielej farby na oboch dverách s nálepkou loga a nápisu Mercedes a nápisom Actros, v prednej časti ťahača sú vodorovne umiestnené hviezdy po obvode karosérie červenej farby, ktoré súvisle zasahujú do bočných častí karosérie a následne sa šikmo zvažujú smerom dole po dverách.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotil dôkazy jednotlivo a v ich súhrne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom skutkový stav zistil a ustálil ako je popísaný vo výroku tohto rozsudku.

V konaní bolo nepochybné dokázané, že firma N., D..O..M.. Š., ktorej konateľmi bol B. P. S. N. K., boli držiteľmi nákladného návesu značky SCHWARZMULLER SPA 3/E, ev. č. N. XXXYB, VIN č. E., ktorého vlastníkom však bola spoločnosť WALTER LEASING, GmbH (pôvodne pod obchodným menom WALTER TRAILER - RENT, GmbH), Rakúsko, na podklade medzi nimi uzatvorenej kúpnej zmluvy s výhradou vlastníckeho práva. Svedčia o tom výpisy z obchodného registra spoločnosti N., D..O..M.. Š., evidenčná karta vozidla, ktorá potvrdila, že jeho držiteľom bola práve spoločnosť N., s.r.o. Zo zmluvy medzi oboma spoločnosťami vyplynulo, že dohodnutá cena motorového vozidla bola na sumu 18.610,- €, ktorú kupujúci platil v mesačných splátkach spolu s poistením, z výpovede zástupcu poškodenej strany J. O. vyplynulo, že doposiaľ neuhradená cena za motorové vozidlo ku dňu výpovede zmluvy vo forme splátok činila spolu 6.130,- €, z odborného vyjadrenia spracovaného príslušným znalcom na určenie všeobecnej hodnoty motorového vozidla vyplynulo, že cena návesu bola v sume 7.986,- €.

Obžalovaný I. D. nenamietal, žeby ku skutku nedošlo tak ako ho popisovala obžaloba, poprel však, že by bol jeho páchatelom. Na svoju obranu uviedol v podstate to, že spolu so synom I. D. ml. síce bol náves, ktorý chceli odkúpiť ohliadnuť, išlo však o náves zn. Panav, bolo to začiatkom roka 2014, kedy v areáli firmy N. s. r. o. jednal s B. P. (z jeho výpovede vyplynulo, že nebol v Mníšku nad Hnilcom, ale vo Švedlári, kde sídli firma N. s. r. o.). Keďže sa ohľadom návesu nedohodli, o vec sa ďalej nezaujímal. V uvedenej obci sa zdržal v dobe od 10.30 hod. do 12.30 hod. Na svoju obranu ďalej uviedol, že odtlačok pečiatok firmy L.-P. s. r. o., ktoré polícii predložil B. P., nepatrili firme jeho syna a pri ohliadke nedali odtlačky pečiatok na nejaký papier. Ťahač značky Mercedes bol bielej farby a mali ho až od marca 2014.

Jeho obranu a skutkové tvrdenia v celom rozsahu podporil jeho syn I. D. ml., ktorý nespochybnil, že bol ohliadať začiatkom roka náves zn. Panav, ohľadom ktorého však jednal s B. P. jeho otec, v súvislosti s možným postúpením leasingu zasielal potrebné doklady svojej firmy na mailovú adresu N..sk. Po ohliadnutí odtlačkov pečiatok však spochybnil, že by išlo o pečiatky jeho firmy L. P. s. r. o.

Obrana obžalovaného a v nadväznosti na to aj tvrdenia svedka I. D. ml. bola vyvrátená výpoveďami svedkov B. P., I. E. S. G. E., ktorí zhodne potvrdili, že práve obžalovaný s ďalšou osobou, ktorú neidentifikovali, boli ohliadnuť v obci Mníšek nad Hnilcom náves zn. SCHWARZMULLER SPA 3/E, ev. č. N. XXXYB, ktorý bol odstavený na odstavnej ploche, keďže nebol používaný. Uvedení svedkovia potvrdili zhodne aj to, že náves bol pripojený k ťahaču zn. Mercedes, ktorým bol aj odtiahnutý, ako o tom vypovedal B. P. Svedok B. P. usvedčil obžalovaného aj v tom, že práve jemu odovzdal za účelom odskúšania predmetný náves na víkend, keďže ohliadka sa vykonávala v piatok s tým, že v pondelok sa dohodnú na ďalšom postupe, obžalovaný náves privezie naspäť, čo sa však nestalo, čo potvrdil aj svedok N. K.. O odovzdaní návesu obžalovanému nebola spísaná žiadna písomná dohoda. Výpoveď svedka N. K. však neprispela k identifikácii osôb, ktoré náves „zapožičali“, keďže nebol pri jednaní prítomný, z výpovede tohto svedka ako aj I. D. ml. však vyplynulo, že firma N. s. r. o. inzerovala náves Panav a ťahač Renault za účelom ich odpredaja, na ktorý reagoval I. D. ml.

Výpovede svedkov, ktorí usvedčili obžalovaného, súd považoval za pravdivé, keďže svedkovia celkom logicky a bez vzájomných rozporov popísali zhodne skutkové okolnosti, a najmä podstatné skutočnosti, a to miesto činu, opoznanie obžalovaného, ťahača zn. Mercedes bielej farby a jeho pripojenie ďalšou osobou (synom obžalovaného) do súpravy (čo znamená, že bol pripravený k odtiahnutiu). Súd sa nestotožnil s obhajobou, že ich výpovede boli rozporné, keďže logicky vzhľadom na odstup času si najmä svedkovia G. E. a I. E. nemohli pamätať udalosti, ktoré boli pre nich v tej dobe nevýznamné, nemohli predpokladať, že budú do budúcnosti o veci vypovedať, keďže neboli ani na skutku zainteresovaní. Súd preto nemal pochybnosti o pravdivosti ich výpovedí na podklade tvrdení obhajoby, že zn. ťahač Mercedes bol bielo-červený, resp. olepený červenými nálepkami, keďže toto tvrdenie bolo zavádzajúce. Z fotografie uvedeného ťahača (č. l. 200 -201) súd zistil, že celý ťahač je bielej farby (tak ako je označený aj v evidencnej karte vozidla), červené nálepky netvoria prevažnú a výraznú časť karosérie do tej miery, že by bolo namieste konštatovať, že auto bolo bielo-červené.

Z ich výpovedí bolo možné preto bezpečne ustáliť tú časť skutku, že práve obžalovaný predstieral pred zástupcom spoločnosti N., s.r.o. záujem o získanie odstaveného nákladného návesu zn. SCHWARZMULLER, za účelom čoho požiadal o jeho vyskúšanie na obdobie najviac troch dní s tým, že sa potom opätovne stretnú a v prípade jeho záujmu dohodnú ďalší postup, čo mu bolo B. P. umožnené, následne náves pripojil na ťahač zn. Mercedes a z miesta odišiel, pričom z výpovedí B. P. S. N. K. bolo dokázané, že po uplynutí dohodnutého času náves nevrátil a zástupcov spoločnosti N., s.r.o.

nekontaktoval. Keďže ani šetrením polície nebolo zistené, kde sa náves nachádza, súd v zhode s obžalobou konštatoval, že obžalovaný s ním naložil nezisteným spôsobom.

Výpovede týchto svedkov vyvrátili obranu obžalovaného aj v tom, že na ohliadku prišiel už začiatkom roka 2014 osobným motorovým vozidlom Peugeot 308, nie ťahačom zn. Mercedes, ktorý (ako to potvrdili aj doklady k evidencii tohto ťahača) bol v držbe spoločnosti L.-P. s. r. o. v dobe až od 24.3.2014. Svedkovia pritom zhodne potvrdili, že nešlo o začiatok roka 2014 ako uvádzal obžalovaný, ale o neskoršie obdobie. Svedok B. P. uviedol, že mohlo ísť o apríl, máj 2014 alebo „okolo toho mesiaca“, pamätal si, že išlo o piatok. V tejto súvislosti obhajoba predložila originál cestovného pasu obžalovaného s tým, že pečiatky prekročenia hraníc dokladujú, že obžalovaný bol od 5.4.2014 do 13.4.2014, ďalej od 20.4.2014 až 27.4.2014, dňa 15.4.2014 a 19.3.2014 (tento dátum nie je pre súd podstatný) mimo územia Slovenskej republiky, a to na Ukrajine, a preto prakticky sa nemohol skutku dopustiť. V tejto súvislosti obhajoba sponchybnila aj opoznávanie obžalovaného s argumentom, že svedkom B. P., G. E. S. I. E. policajti ešte pred výsluchom dňa 9. 4. 2015 (kde im boli ukázané fotografie viacerých osôb) predložili fotografiu obžalovaného.

K uvedenej obrane súd uvádza, že je síce pravda, že fotografia s podobizňou obžalovaného bola svedkom predložená políciou ešte pred právne účinným výsluchom zo dňa 9. 4. 2015, avšak to neznamena, že svedkovia neopoznali a nemohli opoznať obžalovaného ako páchatela skutku, keďže ešte pred súdom, kde ho videli „naživo“ potvrdili, že ide o osobu, ktorá jednala s B. P.. Súd nemal pochybnosti o hodnovernosti ich výpovedí, keďže svedkovia v zhode so skutočnosťou opísali ťahač zn. Mercedes a miesto, kde stretli obžalovaného, čiže udalosti, ktoré neboli nereálne alebo vymyslené. Nemožno opomenúť ani to, že svedok B. P. vypovedal pred políciou o osobe obžalovaného, ktorého bol hľadať aj v sídle firmy L.-P. s. r. o. v Sečovskej Polianke, keďže disponoval odtlačkami pečiatok firmy ako dôkaz toho, že jednal s osobou z tejto firmy. Skutočnosť, že obžalovaný v apríli 2014 cestoval na Ukrajinu však nevyvracia, že by nemohol byť v Mníšku nad Hnilcom. Porovnaním cestovného pasu, resp. pečiatok o prekročení štátnych hraníc obžalovaným s jednotlivými dňami v apríli 2014 v nadväznosti na jeho pobyt na Ukrajine vyplynulo, že obžalovaný nebol vycestovaný v dňoch 4. 4. a 18. 4., pričom tieto dni pripadali na piatok. Obžalovaný pritom mohol prekročiť hranice republiky v akomkoľvek čase, takže aj v prípade ak by v ten-ktorý piatok odcestoval na Ukrajinu, mohol byť v doobedňajších hodinách v Mníšku nad Hnilcom. Ťahač zn. Mercedes nemal namontovaný monitoring pohybu (GPS), mýtny systém bol registrovaný na firmu L. - P. až od 5.5.2014, takže objektívne jeho pohyb nemohol byť zachytený. Uvedené dôkazy vo svojom súhrne preto nepotvrdili obranu obžalovaného.

Tvrdenia obžalovaného, že so synom mali záujem o náves Panav, a že následne mali k dispozícii iný náves, nevyvrátili, že by po dohode s B. P. si obžalovaný „nezapožičal“ náves zn. SCHWARZMULLER. Súd pritom nevylúčil, že obžalovaný mohol byť so synom napríklad aj začiatkom roka 2014 vo Švedlári, resp. jeho syn aj doručovať doklady svojej firmy mailom, avšak táto udalosť, pokiaľ bola pravdivá, nesúvisela s teraz posudzovaným skutkom. Obdobne ani neskoršie nahlásenie veci na polícii neznamena, že sa skutok nestal, alebo žeby ho nespáchal obžalovaný, keďže držiteľia návesu po predmetnej udalosti sa najprv snažili náves vypátrať, aby došlo k jeho vráteniu, čo bolo z ich pohľadu celkom logické.

Na podklade hodnotenia dôkazov súd dospel k záveru, že vina obžalovaného bola jednoznačne a nepochybne preukázaná, a preto ho uznal za vinným zo spáchania predmetného skutku.

Súd odmietol návrh prokurátora na vykonanie dokazovania prečítaním zápisníc z rekognície, ktorý polícia realizovala počas výsluchu svedkov dňa 9. 4. 2015, keďže tento úkon nebol úkon samostatný, ale bol súčasťou zápisnice o výsluchu svedkov, pričom súd sa vypořiadal s otázkou identifikácie obžalovaného v rámci hodnotenia dôkazov.

Obdobne súd odmietol návrh prokurátora na prečítanie úradného záznamu vyšetrovateľa k nahliadnutiu do mailovej korešpondencie z firmy syna obžalovaného, keďže uvedený úkon nemohol byť použitý ako dôkaz. Údaje z mailovej pošty bolo potrebné dokumentovať nie iba jednostranným písomným záznamom. Navyše, pre rozhodnutie veci súdom nebolo potrebné, či syn obžalovaného (ne)odoslal potrebné doklady reagujúc na inzerát ohľadom návesu Panav a ťahača Renault.

Po subjektívnej aj objektívnej stránke obžalovaný naplnil skutkovú podstatu prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona, pretože na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu v zmysle 125 Tr. zákona (presahujúcu 2.660,-€).

Obžalovaný sa uvedeného konania dopustil tým, že ku škode poškodenej firmy, ktorej spôsobil škodu vo výške 7.986,- €, si ponechal náves značky SCHWARZMULLER SPA 3/E, ev. č. GL XXXYB, E. Č.. E. tak, že držiteľovi návesu predstieral záujem o jeho kúpu, hoci už v tom čase vedel, že sa tak nestane a náves nevráti, čomu zodpovedá aj jeho ďalšie konanie, keďže držiteľ návesu sa napriek snahe na neho už nedokázal skontaktovať. Konal pritom v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, keďže chcel porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorý sleduje ochranu majetku osôb a organizácií pred podvodnými konaniami iných osôb, ktorí sa obohacujú na úkor tohto majetku.

Obžalovaný pôsobí ako živnostník, je konateľom spoločnosti D., s.r.o., je ženatý, z miesta bydliska je hodnotený všeobecne, býva v rodinnom dome, jeho správanie v mieste bydliska je na požadovanej úrovni a doposiaľ nebol prejednávaný komisiou na ochranu verejného poriadku. V registri priestupkov má evidované iba priestupky na úseku dopravy, naposledy dňa 12.7.2018, ktoré boli väčšinou riešené vo forme blokovej pokuty. Podľa odpisu z registra trestov bol 8 krát odsúdený, naposledy rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T 87/2013 zo dňa 2.6.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9To 34/2017 zo dňa 19.12.2018, ktorým bol odsúdený za skutky spáchané dňa 13. 11. 2011 pre trestné činy spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona a nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe v trvaní 5 rokov, súčasne mu bola uložená povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo iného programu. V rámci uloženia súhrnného trestu bol zrušený výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 3.6.2013 sp. zn. 10T 4/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.6.2013, ako aj výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T 4/2012 zo dňa 16.2.2012, ktorým mu bol uložený peňažný trest vo výške 1.500,- € a náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

Pri rozhodovaní o treste súd vychádzal z ustanovení § 31 a § 34 Tr. zákona, teda z účelu trestu a zásad jeho ukladania. V zmysle § 34 ods. 3 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosti jeho nápravy.

Vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T 87/2013, ktorý bol prvostupňovým súdom vyhlásený dňa 2. 6. 2016 súd zistil, že obžalovanému v konaní, ktorý spáchal trestný čin v apríli 2014, by mal byť uložený súhrnný trest odňatia slobody.

Súd rozhodol podľa § 44 Tr. zákona a upustil obžalovanému od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona, pretože pokladá trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T 87/2013 zo dňa 2.6.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. z. 9To 34/2017 zo dňa 19.12.2018 v trvaní 3 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe v trvaní 5 rokov s uloženou povinnosťou podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného, za dostatočný.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces poškodenú spoločnosť WALTER LEASING, GmbH, NO-Súd, Strasse 14, Postfach 36, AT-2355 Wiener Neudorf, Rakúsko. Súd vychádzal z toho, že podľa bodu 12. 5. Všeobecných obchodných podmienok pri zmluvnom vzťahu „používanie predmetu kúpy tretími osobami je povolené iba s predchádzajúcim písomným súhlasom predávajúceho“, ktorý držiteľ návesu nemal. Preto mal súd zato, že došlo k spoluzavineniu firmy N. s. r. o. vo vzťahu k poškodenej firme a pre rozhodnutie o škode by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie v civilnom konaní, ktoré presahuje potreby trestného stíhania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na tunajší súd.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Poškodený môže odvolaním napadnúť nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.